नव पल्लवसंस्तरेपि ते मृदु दूयेत यदङ्गमर्पितं सर्गः ८
तदिदं विषहिष्यते कथं वद वामोरु चिताधिरोहणं
॥५८॥ इयमप्रतिबोधशायिनी रसना त्वां प्रथमा रहः
सखी। गतिविभ्रमसादिनीरवा न शुचा त्वानुमृतेव
लक्ष्यते ॥ ६९ ॥ कलमन्यभृतासु भाषितं कलहंसीषु
मदालसं गतं। हरिणीषु विलोलमीक्षितं पवनोद्धूत
लतासु विभ्रमः ॥ ६० ॥

नवेति। नवानां नवीनानां पल्लवानां किसलयानां संस्तरे
आस्तरणे पि अर्पितं स्थापितं मृदु कोमलं ते तव यदङ्गं दूयेत
तप्येत हे वामोरु सुन्दरोरु तदिदमङ्गं चितायाः काष्ठसमूह
स्याधिरोहणं कथं विशेषेण सहिष्यते त्वं वद ॥ ५८ ॥
इयमिति। इयं रसना मेखला शुचा शोकेन त्वा त्वयाऽनु
सह मृतेव न लक्ष्यते दृश्यते दृश्यत एवेत्यर्थः किं रसना
ते तव प्रथमा आद्या रहः सखी रहस्यसखी सुरतसमयेप्यवि
योगादिति भावः पं किं० रं गतेर्गमनस्य विभ्रमो विलासस्तस्य
सादेन नाशेन नीरवा निः शब्दा किं० त्वां न विद्यते प्रतिबोधो
ज्ञानं यथा तथाशायिनीं शयानां ॥५९॥ कलमिति। अन्यभृता
सु कोकिलासु कलं मधुरभाषितं वचनं कलहंसीषु मदेनालसं
मन्थरङ्गतं गमनं हरिणीषु विलोलञ्चपलमीक्षितं दर्शनं पवनेन
उद्धूतासु कम्पितासु लतासु वल्लीषु विभ्रमा विलासाः ॥ ६० ॥